

РЕШЕНИЕ

№ 5088

гр. София, 14.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42
състав**, в публично заседание на 11.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **389** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и чл.84, ал.3 във вр. с чл.75, ал.1, т.2 и т.4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Производството е образувано по жалба на Н. А., гражданин на А., [дата на раждане], ЛНЧ: [ЕГН], срещу Решение № 22293 от 19.12.2023 г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С жалбата се иска отмяна на решението като незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и в противоречие с административно-производствените правила, нарушение на чл.35 и чл.36 АПК. Твърди се, че в административното производство е игнорирана ситуацията в А. и не са обсъдени посочените от чужденеца обстоятелства и причините, поради които не желае да се завърне в страната по произход. Сочи се, че общоизвестен факт е, че ситуацията в А. е изключително нестабилна и са налице обстоятелства, свързани с постоянното утежняване на ситуацията там. Иска се от Съда да отмени оспореното решение като незаконосъобразно, с което му е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут. В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв.Я., която поддържа жалбата. Моли Съда да уважи депозираната жалба и да отмени оспореното решение като незаконосъобразно. Жалбоподателят моли Съда да уважи депозираната от него жалба.

Ответникът – Председателят на Държавната агенция за бежанците, в с.з. се

представлява от юк.Х., който оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Административен съд-София град намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по молба вх.№ ВР-13-1238/23.05.2023 г. на РПЦ-гр.С., Отдел ПМЗ - "кв.Военна рампа" до ДАБ, подадена от жалбоподателя Н. А., [ЕГН], гражданин на А., [дата на раждане] в провинция Н., А., етническа принадлежност – таджик, по вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение – неженен. От българските власти той е поискал международна закрила. Личните му данни са установени въз основа на подписана от него декларация по чл.30, ал.1, т.3 ЗУБ, тъй като същият не е представил документи, удостоверяващи неговата самоличност. Чужденецът е получил копие от Указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включваща пояснения относно производството за предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за международна закрила; относно връчване на решенията в превод на езика "Дари", в потвърждение на което на последната страница на екземпляра им на български език се е подписал лично. Съставена е Евродак дактилоскопна карта с референтен номер: BR105C2305230008.

С писмо Рег. № М-11585/29.06.2023 г., съгласно чл.41, ал.1, т.1 ЗДАНС е заявено, че ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила в Република България на Н. А., в случай, че отговаря на условията по ЗУБ.

Със Заповед УРИ 53773-806/30.04.2023 г., издадена от Началник група "Миграция" при ОДМВР-гр.С. 3., на чужденеца е наложена принудителна административна мярка "Връщане до страна по произход, страна на транзитно преминаване или трета страна" /л.42/.

След подаване на молбата за предоставяне на международна закрила чужденецът е регистриран и настанен в териториално поделение на ДАБ. Чужденецът е напуснал самоволно общежитието на Отдел ПМЗ - "кв.Военна рампа", [улица] на 29.05.2023 г. и е в неизвестност, което е удостоверено с Докладна записка вх.№ ВР-202/29.05.2023 г. /л.37/. Съставен е Констативен протокол рег.№ УП-12037/30.05.2023 г., в който е отразено, че независимо от уведомяване на чужденеца за провеждане на интервю, същият не се е явил /л.39/. В тази връзка на 16.08.2023 г. до Заместник-директора на ДАБ е изготвено Предложение за прекратяване на производството по предоставяне на международна закрила на основание чл.15, ал.1, т.1 и т.3 ЗУБ /л.34/.

След връщането на чужденеца от територията на Франция, съгласно Регламент "Д." и Регламент "Евродак", с Разпореждане рег.№ 817700-2780/19.09.2023 г. на Регионална дирекция "Гранична полиция" – Аерогари в МВР е разпоредено чужденецът да се яви на 20.09.2023 г. в ДАБ, на адрес: [населено място], [улица], Отдел "ПМЗ – кв.Военна рампа", РПЦ – С. /л.31/. С Молба рег.№ УП-12037/19.09.2023 г. чужденецът е настанен в РПЦ-С., Отдел "ПМЗ – кв.Военна рампа" /л.28/. С Решение за настаняване № 202/16.10.2023 г., чужденецът е настанен в РПЦ-С., Отдел "ПМЗ – кв. Военна рампа" /л.25/.

С жалбоподателя е проведено интервю, обективизирано в Протокол рег.№ УП-12037/05.12.2023 г. От протокола се установява, че Н. А. е напуснал страната си по произход нелегално през м.ноември 2019 г., като нелегално е преминал на територията на П., от П. продължава нелегално за И., след което нелегално пристига в

Турция. В Турция, в [населено място] живял около три години и половина и е работел като шивач. Работил е и в ресторант. В Турция заради възникнал проблем решил да отпътува за Европа. Заявява, че турските власти отказвали да издадат документи за пребиваване на афганистанските граждани, поради което започнали да ги депортират обратно в А.. Предвид нежеланието си да се завърне в държавата си по произход, чуждият гражданин тръгва към Европа. На територията на Република България пристига седем месеца преди датата на провеждане на интервюто. Твърди, че поради липсата на приятели и познати в България решил да напусне страната и да се установи във Франция. След напускането на България чуждият гражданин преминал нелегално С., след това Румъния, У., А., Германия, стигайки Франция. Допълва, че след пристигането си там френските власти са провели с него интервю, като му било заявено, че ще бъде образувана дъблинска процедура. Във Франция е живял на външен адрес, като му била предоставена квартира в [населено място]. След около три месеца бил върнат на територията на Република България. Заявява, че има братовчеди в Европа, сестра, която живее в Л. от две години. Сестра му заминала със семейството си, нейният съпруг бил държавен служител в А. и той уредил заминаването. Чужденецът е заявил, че притежава само афганистанско гражданство, разполага с копие на таскера на мобилния си телефон на афганистанска лична карта, където имената му са изписани Н. /собствено име/, А. /бащино/ и А. /име на дядо му/. Посочва, че не му е издаван паспорт в А.. Фамилното му име е А., както е заявено от него в молбата му за закрила. Това е фамилното име на неговия баща и е изписано в неговата лична карта. Чужденецът няма разрешение за пребиваване в друга държава. Единствено е бил на територията на България и Франция, но е върнат по силата на дъблинския регламент.

За себе си споделя, че е роден в общ.С., провинция Н., А., като баща му по етническа принадлежност е таджик, а майка му е пащун. До момента на напускане на държавата си по произход е живял на същото място, заедно със семейството си – трима братя и четири сестри. Той е най-големият брат, всички те са неженени. Единият му брат починал при автомобилна катастрофа през 2017 г., вторият му брат бил убит през 2019 г., поради вражда, свързана със земеделски земи, собственост на фамилията му. Допълва, че тези проблеми са дългогодишни. Непосредствено преди раждането му наследствените земи са били взети от негови роднини, които имали влияние в селото и давали подкупи на старейшините, за да бъдат покровителствани. Земите били една до друга, неговият баща е искал да получи полагащото му се с цел грижа за семейството и да осигурява неговата прехрана. През 2019 г. проблемите с тези техни роднини ескалирали, неговият брат е влязъл в конфронтация с тях, и в резултат на възникналия спор е бил убит. След това убийство майката на молителя му се обадила, като го предупредила да не се прибира, тъй като за него е опасно. Молителят се укривал, намерил трафикант и напуснал А.. За сестрите си заявява, че едната е сгодена и живее в А., а другите две са малки и живеят заедно със семейството му в родната им къща. Допълва, че родителите му са болни, не разполагат с финансови възможности, за да се преместят на друго място за живеене. Посочва, че към настоящия момент семейството му не гледа своите земи, тъй като не им ги предоставят, не разполагат и с финансови средства да закупят тези земи. По професия молителят е шивач. Не е имал проблеми заради етническата и религиозна принадлежност. Не е имал проблеми с армията и/или полицейските власти в А.. Не е членувал в политическа партия и организация. Молителят не е съден или осъждан, върху него не е оказвано физическо насилие.

Заявява, че основната причина за напускане на държавата му по произход е свързана със спора за земите с роднини на неговото семейство и поради страха за неговия живот след убийството на брат му. В тази връзка допълва, че тези роднини са заявили на неговия баща, че "както са убили единия му син, така ще убият и другият". Желаете да се установи в Република България легално, за да започне работа и така да подпомага финансово своето семейство.

В хода на административното производство са приети и обсъдени в решението на Председателя на ДАБ Справка вх.№ ЦУ-1658/25.10.2023 г. и вх.№ ЦУ-563/05.05.2023 г. относно актуалната обстановка в А. /л.12/.

Въз основа на доказателствата и при съобразяване на приложимите материалноправни разпоредби на ЗУБ е постановено обжалваното решение, с което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут по смисъла на чл.8 и чл.9 ЗУБ, поради липса на материалноправни основания. Решаващият орган е приел, че мотивите, обуславящи желанието на кандидата да получи статут, не попадат в предметния обхват на ЗУБ. Решаващият орган е приел, че общата обстановка в А. сама по себе си не дава основание за страх от преследване по смисъла на причините, изброени в чл.8, ал.1 ЗУБ. Според административния орган жалбоподателят не е направил обосновани твърдения за осъществено спрямо него или семейството му преследване от страна на държавата, от партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия, или от недържавни субекти, включително и международни организации, като същите не могат да предоставят закрила срещу преследване. Изложените мотиви и факти по време на интервюто също не представляват основания за получаване на статут на бежанец. Причините за напускане на страната по произход са от личен характер, спрямо заявителя няма осъществено преследване, нито съществува риск от бъдещо такова. Административният орган е приел, че с поведението си жалбоподателят е показал пълна незаинтересованост по отношение на молбата си за крила - дори не е изчакал края на производството по предоставяне на крила, напуснал е самоволно общежитието, в което е бил настанен, и се е отправил към Франция, от където впоследствие е върнат. В хода на административното производство не са установени факти, които да обуславят необходимостта от предоставяне на бежански статут на жалбоподателя. От анализа на фактическите обстоятелства и от изявленията на чужденеца при проведеното интервю се налага извод, че в конкретния случай не става въпрос за лице, нуждаещо се от международна крила, а за "мигрант". Председателят на ДАБ е приел, че не са налице и предпоставките за представяне на хуманитарен статут, тъй като жалбоподателят не е бил принуден да напусне А. поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, нито като изтезание, нечовешко или унижително отнасяне. Административният орган е приел, че в случая спрямо него не е налице заплаха, поради наличие на ситуация на безогледно насилие в държавата и по произход. Приел е, че посочените лични мотиви на жалбоподателя не могат да бъдат оценени като хуманитарни с оглед предоставяне на статут по чл.9, ал.1 ЗУБ. В обжалваното решение са обсъдени подробно приложените справки за актуалната обстановка в А., както и е съобразено тълкувателно решение на Съда на европейските общности по дело № С-465/2007 г.

По делото са представени следните писмени доказателства:

Представени от жалбоподателя: В с.з. на 11.04.2024 г. превод на свидетелство за раждане, диплома за придобито средно образование, лична карта, както и снимков

материал.

Представени от ответника: Справка вх.№ ЦУ-38/05.01.2024 г. /л.78/ и вх.№ ЦУ-1031/03.04.2024 г. относно А. /л.88/.

При така установеното от фактическа страна Съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, която е адресат на оспорения административен акт, с право и интерес от оспорването, в срока по чл.84, ал.3 ЗУБ, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение на основанията, посочени в чл.146 АПК, Съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган – Председателя на ДАБ. При издаването на акта е спазена предвидената в закона форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон. В процедурата не са нарушени чл.75, ал.2, изр.1 ЗУБ, както и материалноправната разпоредба на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ.

Законосъобразен е изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл.8 ЗУБ за предоставяне статут на бежанец. Съгласно чл.8, ал.1 ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/ или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Правилен е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материално-правно основание по смисъла на чл.8, ал.1 ЗУБ за предоставяне статут на бежанец. От изявленията на жалбоподателя е видно, че същият не е бил лично преследван в страната си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение. По време на проведеното интервю чужденецът излага твърдения, от които може да бъде направен извод, че той е икономически мигрант, а не бежанец, че действителната причина за напускането на страната му по произход е по-добър стандарт за живот. Съдът намира, че събраните в съдебното производство доказателства, включително данните от проведеното интервю, при приложение на глава II, § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне статут на бежанец, издаден от службата на Върховния комисариат на ООН за бежанците, сочат на извод, че жалбоподателят е "мигрант" /лице, което по причини, различни от изброените в определението за бежанец, дадено в Женевската конвенция от 1951 г. и Протокола от 1967 г., доброволно напуска страната си, за да се засели другаде/, а не лице, търсещо закрила поради обстоятелствата по чл.8, ал.1 ЗУБ. От анализа на фактите по делото, както и от изявленията на жалбоподателя в хода на административното производство, противоречивата му бежанска история, се налага изводът, че правилно административният орган е приел действителния мотив на чуждия гражданин за напускане на страната му по произход за свързан единствено с това да се установи в държава с по-висок стандарт на живот и по конкретно държава в 3. Европа, предвид поведението му, изразяващо се в самоволно напускане на общежитието, където е бил настанен. Поради това законосъобразно приел, че спрямо Н. А. не са налице

предпоставките за относно предоставяне статут на бежанец в Република България.

Съдът счита, че не са налице предпоставките за предоставяне и на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ. Такъв статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си на произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, тежки заплахи срещу живота или личността му, като гражданско лице, поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. В процесния случай не е налице никоя от тези хипотези на цитираната правна норма. При разглеждането на този въпрос, Съдът съобрази Решение на СЕС от 17 февруари 2009 г. по дело С-465/2007 г., както и тълкуването на дефинираното понятие за "посегателство" в чл.15, буква в) от Директива 2004/83/ЕО относно минимални стандарти за условията за предоставяне на статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила като изразяващо се в "тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя", обхващащо една по - обща опасност от посегателство като се имат предвид в по-широк план "заплахи срещу живота или личността" на цивилно лице, а не определено насилие. Освен това, тези заплахи са присъщи на обща ситуация на "въоръжен вътрешен или международен конфликт", какъвто в случая не се установи.

Съгласно посоченото решение на СЕС, чл.15, буква в) от Директивата във вр. с чл. 2, буква д) от същата директива трябва да се тълкува в смисъл, че съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. В случая не съществуват такива сериозни и потвърдени основания. Следователно това не доказва по безспорен начин наличието на предпоставките по чл. 9 ЗУБ.

В нормата на чл.75, ал.2, изр.1 ЗУБ е предвидено, че при произнасяне по молбата за статут се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави. Това изискване е изпълнено, като административният орган е извършил преценка на всички факти и обстоятелства, свързани с държавата по произход на лицето, търсещо закрила, конкретно предоставяне на хуманитарен статут. Решението е издадено при изясняване на обстоятелствата от фактическа страна. Датата, към която следва да се преценява ситуацията в държавата на произход по отношение наличието на обстоятелствата по чл.9, ал.1 ЗУБ, е датата, когато Съдът се произнася по случая. В тази връзка Съдът изиска актуална справка за ситуацията в А., която съобрази при постановяване на настоящето съдебно решение, както и настъпилите по-късно събития на територията на страната по произход.

От данните от тези справки е видно, че талибаните продължават да поддържат и консолидират властта в А., което създава период на липса на въоръжен конфликт, но също така и продължително ограничаване на основните права и свободи на афганистанците, особено на жените и момичетата. Лидерът на талибаните Х. А. упражнява нарастващо влияние върху управленските решения на национално и поднационално ниво. Т. режим в А. поддържа вътрешна стабилност, макар и с помощта на репресивни мерки, и управлява икономиката, макар и на ниско равновесно ниво. Талибаните са свършили по-добра работа от очакваното в управлението на афганистанската икономика въпреки някои погрешни стъпки.

Макроикономическото управление на талибаните е по-добро от очакваното, установено от стабилния обменен курс, ниската инфлация, ефективното събиране на приходи и нарастващия износ. От страна на талибаните са наследени функциониращи правителствени институции за макроикономическо управление, а именно Министерство на финансите и централната банка. По всички признаци мащабът на корупцията е намален, особено в митниците, където са налице репресии срещу контрабандата и подкупите, както и премахване на отделните търговски такси, наложени преди талибанския бунт. По-общо казано, спирането на повече помощи след м. Август 2021 г. е премахнало големи суми пари, които са били уязвими за корупция. В А. има някои признаци на умерено икономическо съживяване, най-вече 36 – процентното увеличение на вноса през първите пет месеца на 2023 г., което предполага, че може да има известно възстановяване на търсенето в икономиката. Настоящото макроикономическо равновесие на ниско ниво е застрашено от два фактора: Намаляващата хуманитарна помощ, която през 2023 г. се очаква да намалее с поне 1 милиард долара от миналогодишното ниво от 3 милиарда долара и успешната забрана на талибаните за отглеждане на опиумен мак, водещо до нещо като 80-процентно намаление на площите, засети с мак, което лишава афганистанските селяни от 1 милиард долара доходи годишно, независимо, че търговията с опиум продължава.

На 23.09.2023 г. Азиатската банка за развитие одобри 400 милиона долара безвъзмездни средства за защита на благосъстоянието и поминъка на уязвимите афганистанци. Освен това Турция подпомогна А. с 20 тона медицински консумативи, от страна на ЕС са обещани 1400 милиона евро помощ за страната. Заместник – специалният представител на генералния секретар на ООН за А. е заявил, че световната организация остава ангажирана да помага афганистанския народ. Продължава експулсирането на афганистанци от П.. Според съобщения в медиите около 455 000 незаконно пребиваващи афганистанци вече са се върнали в А.. Девет международни организации призоваха за повече хуманитарна подкрепа за завръщащите се, заявявайки, че 80 % от завърналите се са жени и деца и че повечето от тях няма къде да се върнат. Правителството на талибаните беше официално поканено на срещата на върха на Пътя на коприната в знак на нарастващото сътрудничество с Китай.

Талибаните продължават да поддържат и консолидират властта в А.. Това създава период на относителна липса на въоръжен конфликт, но също така и продължително ограничаване на основните права и свободи на афганистанците, особено за жените и момичетата. Посочено е, че талибаните свършиха по-добра работа от очакваното в управлението на афганистанската икономика въпреки някои погрешни стъпки. Макроикономическото управление на талибаните е по-добро от очакваното, както се вижда от стабилния обменен курс, ниската инфлация, ефективното събиране на разходи и нарастващия износ. Талибаните са наследили функциониращи правителствени институции за макроикономическото управление - Министерство на финансите и централната банка. По всички признаци мащабът на корупцията е намален, особено в митниците, където са налице репресии срещу контрабандата и подкупите, както и премахване на отделните търговски такси, наложени преди това от талибанския бунт. Спирането на повечето помощи след м.август 2021 г. е премахнало големи суми пари, които са били уязвими за корупция. Има някои признаци на умерено икономическо съживяване, най-вече 36-процентното увеличение на вноса през първите пет месеца на 2023 г., което предполага, че може да има известно възстановяване на търсенето в икономиката. Настоящото макроикономическо равновесие на ниско ниво е сериозно застрашено от два фактора: 1. Намаляваща хуманитарна помощ, която през 2023 г. се очаква да намалее с поне 1 милиард долара от миналогодишното ниво от 3 милиарда долара и 2. Успешната забрана на талибаните за отглеждане на опиумен мак – което води до нещо като 80 – процентно намаление на площите, засети с мак, което лишава афганистанските селяни от 1 милиард долара доходи /въпреки че търговията с опиум продължава/. Според доклад на Съвета за сигурност на ООН, публикуван на 29.01.2024 г., терористичната мрежа Ал – К. е създавала общо осем нови тренировъчни лагера в А., четири от които са разположени в

провинциите Г., Л., Парван и У., като както и нов оръжеен склад в долината П.. Според доклада, талибаните са прикривали близките си връзки с Ал – К.. Освен това Ал – К. и талибаните подкрепят пакистанските талибани в атаките, които извършват в П.. Афганистанските талибани отричат обвинението.

Понастоящем талибанското правителство контролира цялата територия. Малко, неорганизирано въстание, известно като Националния съпротивителен фронт, се е появило в част от провинциите П. и Б. през първите месеци на талибанското правителство. В района на Б. в С.-е П. М. М. М. се разбунтува срещу талибаните, след като беше уволнен от поста шеф на разузнаването в провинция Б.. Действащите талибани са фундаменталистки ислямски националисти. За разлика от други ислямски организации в А., на талибаните липсват международни ислямистки цели. Предвид пушунското мнозинство и политическото им влияние в ИЕА, пушунският етнос обикновено се свързва с талибаните. Някои политически групи в изгнание, които не се идентифицират като "пушуни", критикуват етническите пристрастия на талибаните след превземането им. През отчетения период няма индикации за въстания на въоръжените сили, различни от защита срещу терористичните актове на IS-K. Докато талибаните като партия имат недостатъчна вътрешна сплотеност и чести разногласия, опозиционните сили, с които се сблъскват, изпитват организационна слабост и лидерска криза. ИЕА, суспендира предишната конституция на Ислямска република А. и обяви проверка за съответствие на съществуващите афганистански закони с шериата. В момента властта все още не е приела конституция и действа като служебно правителство без официални политики по отношение на политическите институции. Що се отнася до правния ред, шериатът служи като гръбнак на социалния ред, определен от талибаните. Според талибаните правителството не може да прилага закони или политики, които противоречат на исляма. Съответно самите талибани заявяват, че не могат да прилагат закони или политики, които противоречат на исляма.

След превземането на властта от талибаните всички административни институции са преминали през труден процес на структурна трансформация. Образователната система в А. е най-засегната. Инфраструктурата, образователните материали и методите на обучение са недостатъчно развити. Министерството на висшето образование спря за неопределено време висшето образование на жени, докато не бъдат решени основните проблеми на съществуващата образователна система, които не са в съответствие с културните и религиозни норми и вярвания. Той също така отложи връщането на момичетата над 12 години в средното образование.

По отношение на достъпа до основни стоки, талибаните са решени да обслужват еднакво всички провинции, ако е възможно. Забележителна е експанзията на талибаните в изолирани региони, като коридора В., който никога не е имал достъп до основни комунални услуги през предходните четири десетилетия. Според доклади на международните медии 75.1 % от афганистанците има достъп до основен водоизточник, докато 50.5 % са оборудвани с основни санитарни условия. Осигурено е електричество за 97.7 % от населението, въпреки това се твърди, че недостигът на електроенергия е често срещано явление в страната. Освен това общинското управление е или неадекватно, или изобщо не съществува, а в страната липсва основна система за обществен транспорт.

При преценка относно ситуацията в страната на произход на оспорвания е видно, че в страната има конфликт, но същият не може да се причисли като въоръжен конфликт и безогледно насилие, напротив дори в държавата се наблюдава икономически напредък. При установените от фактическа страна обстоятелства, свързани с бежанската история на лицето и ситуацията в А. към настоящия момент, Съдът намира, че е правилен изводът на ответника, че липсват основания за предоставяне на хуманитарен статут. Решението на административния орган е правилно и в тази част. Цялата информация, която се съдържа в делото относно ситуацията в А., изложената бежанска история, протокола от проведеното интервю и писмените доказателства, събрани в хода на административното производство, както и

противоречивото поведение на жалбоподателя, не дават основание да се приеме, че представлява тежка или лична заплаха за живота и здравето му. Не са установени намеси в личната сфера на лицето, вследствие на безогледно насилие, породено от въоръжен конфликт, което да даде основание за предоставяне на хуманитарен статут по смисъла на чл.9, ал.1 ЗУБ. Тези изводи не се променят и от представените от жалбоподателя доказателства в превод и снимков материал. Дори и да е имало заплаха спрямо него, както твърди, то липсват доказателства за депозирана жалба до официалните полицейски и/или прокурорски органи в А.. Отделно, представените снимки не доказват твърденията на жалбоподателя за реална заплаха за живота му.

С оглед на тези констатации жалбата се прецени от Съда като неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, Административен съд-София град

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. А., гражданин на А., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], срещу Решение № 22293 от 19.12.2023 г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба или протест пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: